

[Seleccione la fecha]

UNA
EXPERIÈNCIA
DE
COOPERACIÓ

TEIXINT SOMNIS I UTOPIES A LA REPÚBLICA DOMINICANA

Pues sépanlo: es el momento oportuno, es la época crítica, la ocasión precisa. ¿Mañana? No sé si dejándolo para mañana llegarías a tiempo. Hoy es el día; después ¡quién lo sabe!

Pedro Poveda, 1913

CENTRO CULTURAL
POVEDA *27 años*

Breu memòria sobre la meva experiència a la República Dominicana

El Centro Cultural Poveda, lloc on estic col·laborant, està dirigit i coordinat per la Institució Teresiana, és una ONG que té una sòlida estructura organitzativa i una vasta experiència i credibilitat en el desenvolupament de processos socioeducatius i d'investigació. L'octubre de 2008 decideix posar el seu coneixement i experiència educativa al servei de la societat dominicana col·laborant amb l'Estat, mitjançant la signatura d'un conveni en el qual acorda amb el Ministeri d'Educació, realitzar de forma conjunta la "Gestió Pedagògica i Institucional de la Regional d'Educació No 10", que abasta els municipis Santo Domingo Nord, Santo Domingo est, San Antonio de Guerra i Boca Chica.

La meva estada en la República Dominicana està consistint en la realització de les pràctiques d'educació social i el desenvolupament d'un voluntariat professional, estic coneixent i participant en les diferents línies d'intervenció del CC Poveda, la proposta socioeducativa que es desenvolupa treballa 3 línies: La formació de Mestres de l'educació pública del País, el treball amb joves i el treball organitzacions comunitàries.

La meva participació es basa fonamentalment en la formació de Mestres de l'educació pública del País. La situació de l'educació pública del país es veu greument afectada per un escàs seguiment i dedicació de l'Estat en aquest àmbit, no només hi ha unes condicions de mínimes destinacions pressupostaries, els mestres, la majoria de vegades, no tenen la formació necessària per desenvolupar la complexa tasca d'educar i més en contextos d'elevades problemàtiques socials. El programa del CC Poveda proposa construir alternatives que ajudin a millorar la qualitat educativa utilitzant l'estratègia de l'acompanyament a les mestres. La formació de mestres es realitza mitjançant tallers, cursos, realitzem visites a les escoles per analitzar la situació en la que es troben, veure quins mètodes pedagògics s'estan emprant, els acompanyaments a les mestres es fan sovint fent activitats amb els nens i nenes, si el/a mestre veu altres mètodes pedagògics en la pràctica, podrà anar formant-se i empoderant-se de les propostes transformadores.

Participar en aquests processos sense somniari no és possible, la realitat reflexa múltiples situacions de violència, manca d'amor i de cura a la infància, situacions varies que reflecteixen

la vulneració de diferents drets de la infància. Les estratègies i mètodes per impulsar el desenvolupament que promouen els processos de transformació comunitaris, es veuen reflectides en les teories de l'Educació Popular de Paulo Freire, amb exercicis constants que promouen la formació de la consciència crítica, res és perquè sí, és necessari en totes i cadascuna de les fases de les intervencions preguntar i reflexionar, no fer les coses mecànicament o per por. Es promou que l'Espai Escola sigui un lloc per al debat i l'exercici de transformació dels problemes que hi ha en la vida quotidiana de les i els participants, la realitat és impactant i dura però cal conversar sempre d'una utopia, les reflexions crítiques de la realitat són necessàries per posteriorment anar construint els possibles camins cap a la transformació de les realitats socials. A les escoles s'està treballant amb pedagogies autoritàries i repressives, hi ha maltractament a la infància, molts abusos sexuals, infants no escolaritzats perquè treballen durant tot el dia... El context es descriu per un desordre dins d'un ordre, però una de les coses més preocupants és la normalització que hi ha sobre la realitat, hi ha una deshumanització increïble vers algunes situacions de greus maltractaments a la infància, se sap que passa però s'amaga, tot aparenta un aire de felicitat i benestar, es creu que les coses no poden canviar per tant hi ha com una "acceptació" de la situació. Aquesta és una de les principals tasques en les que valoro que estic col·laborant, una altra mirada que no està anestesiada per el dolor, que conjuntament amb la població del país busca creure en aquest somni, creure en la utopia per així no continuar reproduint el mateix sistema.

"La educación necesita tanto de formación técnica, científica y profesional como de sueños y utopía."

(Paulo Freire)

Algunes fotografies

Pintant murals comunitaris a les escoles, una forma de dibuixar somnis. Escola Rosario Evangelina Solano. Manogwayabo, Regional 15, Distrito 15-01

Tallers amb Mestres.

Acompanyaments a les escoles. Comunitat de Guaricano, Villa Mella.

